

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 21CoE/124/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517217025
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Noskovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1517217025.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Noskovičovej a členov senátu: JUDr. Eugena Palášthyho a JUDr. Moniky Školníkovej, v právnej veci oprávneného (otca): E. L. P., X.. XX.XX.XXXX, L. G. XX, C. XXXX, V. C., A., štátny občan N., A., zastúpeného advokátkou JUDr. Ivanou Zmekovou, Zámocká 18, 811 01 Bratislava, IČO: 42 254 396, proti povinnej (matke): Y. P., X.. XX.XX.XXXX, L. S. XX, L., V.. Č.. L. X.H. H. L. XX, L., štátny občan R., A., zastúpená NIKU & partners, s.r.o., Prokopa Veľkého 51, 811 04 Bratislava, IČO: 36 866 008, v menej ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Anna Niku, o návrhu na výkon rozhodnutia o výchove maloletých detí: 1. P. J. P., X.. XX.XX.XXXX, X. V. R. P., X.. XX.XX.XXXX, obe deti bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, o odvolaní právneho zástupcu oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V č. k. 2Em/12/2017-859 zo dňa 22.02.2019, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave, uznesenie Okresného súdu Bratislava V pod č.k. 2Em/12/2017-859 zo dňa 22.02.2019 z r u š u j e a v e c v r a c i a s údu prvej inštancie na nové konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava V ako súd prvej inštancie, napadnutým uznesením konanie vedené pod sp. zn. 2Em/12/2017 v I. výroku zastavil v zmysle § 390 písm. e) zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), keďže došlo k splneniu povinnosti a II. výrokom rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania podľa § 52 CMP. Súd poukázal na ustanovenia § 376 ods. 1, ods. 3, § 379 ods. 1, ods. 2, § 380, § 382 ods. 1 a § 390 písm. e) CMP.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že uznesením pod č. k. 2Em/12/2017-234 zo dňa 10.07.2018 súd prvej inštancie nariadil výkon rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu Bratislava V č. k. 20P/123/2017-113 zo dňa 15.04.2017 v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/218/2017-251 zo dňa 29.05.2017 s tým, že predmetné uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia nadobudlo právoplatnosť dňa 11.08.2018 a súčasťou jeho odôvodnenia bola aj výzva povinnej na dobrovoľné plnenie exekučného titulu. Exekučným titulom je uznesenie súdu prvej inštancie, t. j. Okresného súdu Bratislava V č. k. 20P/123/2017-113 zo dňa 15.04.2017, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie, v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/218/2017-251 zo dňa 29.05.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť aj vykonateľnosť dňa 06.06.2017, podľa ktorého je otec oprávnený, na čas do právoplatného skončenia konania vedeného na tomto súde pod sp. zn. 20P/17/2017, stykať sa s maloletými deťmi: P. J. P., X.. XX.XX.XXXX C. V. R. P., X.. XX.XX.XXXX, každý týždeň v kalendárnom roku v utorok od 15.00 hod. do 18.00 hod. a vo štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod. a v každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v sobotu od 15.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 15.00 hod. do 18.00 hod., vždy za prítomnosti matky. Miestom odovzdania a prevzatia maloletých detí je bydlisko matky. Matka je povinná maloleté deti na styk s otcom riadne pripraviť. Uznesením súdu prvej inštancie č.k. 2Em/12/2017-434 zo dňa 10.09.2018, právoplatného dňa 24.09.2018 a vykonateľného dňa 27.09.2018, súd uložil povinnej pokutu vo výške 200,- eur za dva nezrealizované styky podľa

exekučného titulu a to konkrétne v dňoch 31.07.2018 a 02.08.2018. Súčasťou tohto rozhodnutia bola opakovaná výzva povinnej na dobrovoľné plnenie exekučného titulu.

Kolízny opatrovník na základe žiadosti súdu doručil dňa 28.09.2018 správu o výsledku zisťovania ospravedlniteľných dôvodov pre nerealizovanie styku otca s maloletými deťmi a zároveň viedol povinnú k dobrovoľnému splneniu exekučného titulu. Z obsahu správy vyplýva, že sa styk nerealizoval v období, kedy matka bola s maloletými deťmi na dovolenke, o ktorej bol otec maloletých detí riadne a vopred informovaný. Povinná ďalej uviedla, že ak došlo k nerealizovaniu styku z dôvodu na jej strane, poskytla otcovi náhradné termíny nad rámec rozhodnutia súdu, ktoré zároveň riadne preukázala súdu doloženými správami. Záverom matka uviedla, že rozhodnutie súdu rešpektovať bude a v záujme maloletých detí nebude bezdôvodne brániť otcovi v styku s nimi v dobrej viere, že otcovo správanie nenaruší zdravý fyzický, psychický a sociálny vývin detí. Povinná sa podaním zo dňa 21.10.2018 domáhala zastavenia výkonu rozhodnutia z dôvodu, že si povinnosť vyplývajúcu z rozhodnutia súdu plní a styk sa realizuje v súlade s exekučným titulom a zároveň aj nad rámec tohto rozhodnutia. Vo svojom podaní povinná vytýka súdu prvej inštancie nesprávny postup v prípade súdneho výkonu rozhodnutia, kedy podľa Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (ďalej len „vyhláška“), nenariadil pojednávanie a tým nepristúpil k zisťovaniu existencie ospravedlniteľných dôvodov nepodrobenia sa súdneho rozhodnutia povinnou a zároveň nepožiadala o súčinnosť orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Ďalej povinná uviedla, že k nariadeniu výkonu rozhodnutia došlo v rozpore so znením predmetnej vyhlášky, kedy sa súd nezaoberal, resp. odignoroval, správanie oprávneného, ktorý sa počas realizácie styku správa nevhodne voči maloletým deťom a vystavuje ich tak emocionálnemu preťaženiu. Pokiaľ sa styk nerealizuje z dôvodu choroby, toto riadne zdokladuje súdu lekáorskými potvrdeniami, ktoré zároveň zasiela aj otcovi prostredníctvom právnych zástupcov.

Oprávnený vo svojom vyjadrení, doručenom súdu prvej inštancie dňa 07.12.2018, k návrhu povinnej na zastavenie výkonu rozhodnutia uvádza, že povinná nepreukázala ospravedlniteľné dôvody pre nerealizáciu styku otca s maloletými deťmi podľa exekučného titulu a ani nepreukázala ňou popisované správanie otca, ktoré má spôsobovať emocionálnu záťaž maloletých detí. Návrh povinnej žiadal zamietnuť a to aj vzhľadom na neposkytnuté náhradné termíny za styky, ktoré sa mali realizovať. Podstatný obsah spisu sp. zn. 2Em/12/2017 tvorí e-mailová komunikácia medzi povinnou a oprávneným, ktorá prebieha výlučne prostredníctvom ich právnych zástupcov. Z obsahu tejto komunikácie vyplýva, ako uvádza súd prvej inštancie, že sa styk otca s maloletými deťmi realizuje. Na záver súd prvej inštancie uviedol, že po oboznámení sa s poručenskými spismi maloletých detí, vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 20P/18/2017, 20P/404/2017, 20P/422/2017, 20P/31/2017, 20P/195/2018, 20P/198/2018, 20P/4/2019 a 2Em/12/2017, s ohľadom na doterajšie dokazovanie mal súd jednoznačne preukázané, že úkony a opatrenia súdu s poukazom na relevantné zákonné ustanovenia, viedli povinnú k splneniu povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu a teda sa styk otca s maloletými deťmi realizuje, preto súd konanie zastavil.

3. Proti tomuto uzneseniu podal právny zástupca oprávneného odvolanie v zákonnej lehote, doručené v elektronickej podobe bez autorizácie, dňa 05.03.2019 v zmysle ust. § 357 písm. a) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP a žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil. Uznesenie súdu prvej inštancie považuje oprávnený za nesprávne a v rozpore so záujmom maloletých detí, nakoľko súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rovnako tak predmetné uznesenie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navyše rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia (v bode 14.) uviedol, že podstatným obsahom spisu je e-mailová komunikácia medzi oprávneným a povinnou, predovšetkým prostredníctvom ich právnych zástupcov, na základe ktorej súd prvej inštancie dospel k záveru, že styk oprávneného (otca) s maloletými deťmi sa realizuje. Takýto záver súdu prvej inštancie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a v skutočnom stave veci. Oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu niekoľkými podaniami (zo dňa 04.02.2019, zo dňa 24.01.2019, dve podania zo dňa 10.12.2018, zo dňa 05.11.2018, zo dňa 26.09.2018, zo dňa 03.09.2018, zo dňa 31.08.2018, zo dňa 14.08.2018 a ostatné) informoval súd o podstatných skutočnostiach, najmä o tom, že styk sa nerealizuje v zmysle právoplatného a vykonateľného rozhodnutia ohľadne úpravy styku, že toto matka (povinná) nedodržiava, že otcovi neumožňuje náhradný styk, ako aj, že aj napriek tomu, že deti sú podľa informácií matky choré, nezdržiavajú sa v čase matkou uvádzanej choroby na adrese bydliska

matky. Súd sa nevysporiadal s podaniami otca (ktoré uviedol aj vyššie), v ktorých otec popísal a rovnako tak aj preukázal, že matka rozhodnutie o jeho styku s deťmi nedodržiava, toto porušuje. Ak súd prvej inštancie otcom uvádzané zásadné skutočnosti nepovažoval za podstatné, mal sa v odôvodnení rozhodnutia s nimi vysporiadať. Otec považoval takéto rozhodnutie za nedostatočne odôvodnené. Súd tiež obmedzene konštatoval, že styk otca s deťmi sa realizuje, čo vyplýva z e-mailovej komunikácie, avšak bez ďalšieho. Súd vôbec neuviedol, ktorú komunikáciu medzi oprávneným a povinnou mal na mysli a ktorú v tejto súvislosti považoval za relevantnú. Zásadnejšou je však skutočnosť, že v prípade, že dôvodom nerealizácie styku otca s deťmi mala a má byť choroba maloletých detí, matka neposkytla a neposkytuje otcovi náhradný styk za nezrealizovaný styk. Nie je pravdivý záver súdu prvej inštancie, že matka otcovi náhradný styk umožňuje. Súd vychádzal iba z tvrdení matky, ktoré matka nijakým spôsobom nepreukázala, že by nezrealizovaný styk otca s deťmi z dôvodu choroby detí, otcovi náhradný styk umožnila. Otec je názoru, že matka chorobu detí zneužíva na to, aby sa styk otca s deťmi realizovať nemohol. Má za to, že nie je možné chorobu považovať za prekážku styku detí s otcom. Pokiaľ je dôvodom nerealizácie styku choroba detí, matka otcovi neposkytla náhradný styk ani v jednom prípade. Má za to, že matka nedodržiava vykonateľné rozhodnutie o úprave styku otca s deťmi, z dôvodu ktorého je záver súdu prvej inštancie v rozpore so skutočným stavom v danej veci a dôkazmi založenými v spise. Rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým konanie o výkon rozhodnutia o styku otca s deťmi zastavil, je v hrubom rozpore so záujmom maloletých detí, ktoré majú právo sa s otcom stretávať, majú právo na starostlivosť aj z jeho strany. Je nepochybné, že v danej veci nedošlo k naplneniu zákonného dôvodu ust. § 390 písm. e) CMP (ktorý súd prvej inštancie uvádza) na zastavenie konania o výkon rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Oprávnený ďalej uviedol, že súd prvej inštancie v bode 14 odôvodnenia uviedol, že rodičia sa vedia dohodnúť na styku aj nad rámec exekučného titulu, s ohľadom na turistické víza. Uvedené tvrdenie a záver súdu je nepravdivý, takýto záver súd nijako neodôvodnil, a preto aj v tomto smere je rozhodnutie nepreskúmateľné a vychádza len z tvrdenia matky. Vzhľadom na vyššie uvedené, otec prostredníctvom svojho právneho zástupcu, predovšetkým v záujme maloletých detí navrhuje, aby odvolací súd zrušil uznesenie č. k. 2Em/12/2017-859 zo dňa 22.02.2019 ohľadne pobytu otca v rámci turistického víza. Otec sa na území SR zdržiava na základe povolenia na prechodný pobyt a to od januára 2019 (otec však bude musieť cestovať mimo územia SR kvôli svojej práci, ktorú má primárne mimo územia SR). Otec uvádza, že je potrebné absolvovať mediáciu, ktorá bude zameraná a bude realizovaná pre matku a otca ako rodičov, čo otec považuje za zásadné a nevyhnutné pre ďalšie fungovanie. Matka komunikuje s otcom prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Matka takto koná aj napriek tomu, že je povinná komunikovať s otcom ako rodičom priamo. Aj z uvedeného dôvodu otec zotrváva na potrebe realizácie mediácie v Centre pre medzinárodno-právnu ochranu detí a mládeže (ďalej ako „centrum“) a to čím skôr, aby sa rodičia čím skôr naučili medzi sebou komunikovať aspoň na základnej úrovni tak, aby bola dostatočne zabezpečená starostlivosť o maloleté deti.

4. Povinná/matka sa k odvolaniu oprávneného proti uzneseniu súdu prvej inštancie vyjadrila podaním zo dňa 14.05.2019, prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Matka navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Matka považuje napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie za správne, právne správne posúdené a v plnom rozsahu sa stotožňuje aj s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Matka má za to, že súd prvej inštancie v konaní vydal rozhodnutie, ktoré zodpovedajúco pomerom v rodine reflektuje na zistený skutkový stav, no najmä na potreby a záujmy maloletého P. a maloletého V.. Z obsahu súdneho spisu, ako aj z vyššie uvedeného, vyplýva priamo (z č. l. 901), že styk otca s maloletými sa v zmysle vykonateľného rozhodnutia súdu (exekučného titulu) riadne realizuje. Matka považovala za dôležité oboznámiť odvolací súd so skutočnosťami. Z obsahu spisu je zrejmé, že otec má aktuálne právo realizovať styk s maloletými deťmi na základe dvoch vykonateľných rozhodnutí súdu, rozhodnutie, ktorého výkonu sa v tomto konaní domáha a rozhodnutie, ktorým má možnosť realizovať styk s maloletými deťmi každý piatok v čase od 10.30 hod. do 12.30 hod., v priestoroch akreditovaného subjektu UNICEF - Linka detskej istoty (ďalej len „LDI“). Matka uviedla, že otec svoj asistovaný styk prestal realizovať a právo mu udelené rozhodnutím súdu nevyužíva. Otec naposledy realizoval styk s maloletými deťmi v priestoroch akreditovaného subjektu dňa 15.03.2019. Po tomto termíne otec napriek tomu, že sa na území SR nachádzal, všetky ďalšie stretnutia v LDI zrušil. Dňa 02.04.2019 matka obdržala od pracovníčky akreditovaného subjektu e-mail, v ktorom jej bolo oznámené, že z rozhodnutia otca prerušujú spoluprácu s ich rodinou.

5. Súd vyjadrenie právneho zástupcu povinnej k odvolaniu (na č. I. 900-902) zo dňa 14.05.2019 doručil dňa 23.05.2019 právnemu zástupcovi oprávneného a kolíznemu opatrovníkovi a vyzval ich, aby sa k nemu vyjadrili.

6. V stanovisku otca zo dňa 27.05.2019 k vyjadreniu matky zo dňa 14.05.2019 otec navrhol, aby si súd vyžiadal od MUDr. Kollárovej správu v súvislosti s liečebným režimom detí, ktorá lekárka sa sama otcovi vyjadrila, že doliečovanie, resp. ochorenie ľahšieho charakteru nie je dôvodom pre nerealizáciu styku otca s deťmi, ktorý sa o deti vie a dokáže postarať aj v takejto situácii. Aj napriek otcovým dopytom, matka otca nikdy neinformuje o vývoji zdravotného stavu detí, čo otec považuje za neprípustné. Otec sa nestotožňuje so záverom matky, že z obsahu súdneho spisu, ako aj matkou popísanom v jej vyjadrení vyplýva, že styk otca s deťmi sa realizuje. Tento sa nerealizuje, keďže matka (tak ako už otec uvádzal) doslovne zneužíva chorobu detí na nerealizáciu styku otca s deťmi, bez ohľadu na charakter choroby. Je dôležité povedať, že otec matku vždy včas, s dostatočným časovým predstihom informuje o tom, že styk sa nebude z jeho strany realizovať, na rozdiel od matky, ktorá otca takto včas a vopred neinformuje, k čomu sa otec vyjadril už vyššie. Záverom oprávnený/otec považuje za potrebné zdôrazniť, že príčinou konfliktov medzi rodičmi je to, že otec má záujem podieľať sa na výchove detí a byť plnohodnotnou súčasťou ich životov, čo (vychádzajúc z vyššie uvedeného a tiež z predchádzajúcich podaní otca) nie je v súlade s predstavou matky, ktorá sa snaží otca vytlačiť zo života detí a jeho výchovný vplyv minimalizovať.

7. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP, po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi v zmysle § 65 a § 66 CMP, dospel k záveru, že odvolanie oprávneného je dôvodné.

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 373 CMP, na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.

10. Podľa § 375 CMP, súd rozhoduje uznesením.

11. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Podľa § 376 ods. 2 CMP, súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu.

12. Podľa § 378 CMP, postup súdu pred uskutočnením výkonu rozhodnutia, po vydaní uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia alebo súčasne s vydaním tohto uznesenia, môže súd vykonať úkony a opatrenia smerujúce k tomu, aby došlo k dobrovoľnému splneniu povinnosti.

13. Podľa § 381 CMP, ak je to účelné, môže súd pred uskutočnením výkonu rozhodnutia uložiť účastníkom účasť u mediátora zapísaného v registri mediátorov.

14. Podľa § 34 veta prvá CMP, ustanovenia Civilného sporového poriadku o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany a koncentracii konania sa v konaniach podľa tohto zákona nepoužívajú.

15. Podľa § 35 CMP, súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

16. Podľa § 36 CMP, súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

17. Podľa § 66 CMP, odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

18. Podľa § 124 ods. 1 CSP, každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

19. Podľa § 3 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 zákona <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/161/>>) alebo

po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 zákona <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/161/>>), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu.

20. Podľa § 3 ods. 2 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, pri zisťovaní existencie ospravedlniteľných dôvodov podľa odseku 1, súd zohľadňuje najmä správanie sa povinného pri plnení povinností a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého.

21. Podľa 3 ods. 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, ak súd zistí, že možno existujúce ospravedlniteľné dôvody podľa odseku 1 odstrániť a plnenie rozhodnutia dosiahnuť účasťou na sociálnom poradenstve, psychologickom poradenstve alebo na inom odbornom poradenstve, povinnosť podrobiť sa poradenstvu možno nariadiť neodkladným opatrením. Neodkladné opatrenie podľa prvej vety možno nariadiť po predchádzajúcom posúdení vhodnosti a predpokladaného času trvania neodkladného opatrenia osobou, u ktorej sa má poradenstvo vykonať.

22. Podľa § 380 CMP, pred uskutočnením výkonu rozhodnutia môže súd požiadať príslušný orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, prípadne príslušný orgán obce o poskytnutie súčinnosti pri zisťovaní informácií o dôvodoch nepodrobenia sa rozhodnutiu a o poskytnutie súčinnosti pri preverení týchto dôvodov.

23. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie uznesením pod č. k. 2Em/12/2017-234 zo dňa 10.07.2018 nariadil výkon rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu Bratislava V č. k. 20P/123/2017-113 zo dňa 15.04.2017, v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/218/2017-251 zo dňa 29.05.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06.06.2017.

24. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

25. Odvolací súd poukazuje na to, že výkon rozhodnutia je integrálnou súčasťou súdnej moci. Predstavuje prirodzenú právnu základňu, umožňujúcu realizáciu práva účastníka súdneho konania na vymoženie priznaného mu práva, alebo plnenia. Esenciálnou a neopomenuteľnou podmienkou konania o výkon rozhodnutia je dispozícia vykonateľným exekučným titulom. Oprávnený disponujúci exekučným titulom očakáva poskytnutie súdnej ochrany smerujúcej k naplneniu účelu exekučného titulu v prípadoch, kedy povinný uloženú mu povinnosť nesplní dobrovoľne. Odopretie vykonania exekučného titulu preto musí byť založené na závažných, zákonom predpokladaných okolnostiach, odôvodňujúcich záver súdu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia. Existenciu týchto okolností musí súd vždy dôsledne skúmať a svoje rozhodnutie o ich existencii, v súlade so zákonom, riadne a presvedčivo odôvodniť.

26. Súd rozhodujúci o výkone rozhodnutia vo veci styku rodiča s maloletým dieťaťom je povinný zisťovať, z akého dôvodu sa tento styk nerealizuje a akú mieru viny na nerealizovaní tohto styku má tak rodič povinný, ako aj oprávnený.

27. Kolízny opatrovník na základe žiadosti súdu prvej inštancie doručil súdu dňa 28.09.2018 správu o výsledku zisťovania ospravedlniteľných dôvodov pre nerealizovanie styku otca s maloletými deťmi P. a zároveň viedol povinnú k dobrovoľnému splneniu exekučného titulu. Z obsahu správy vyplýva, že sa styk nerealizoval v období, kedy matka bola s maloletými deťmi na dovolenke, o ktorej bol otec maloletých detí riadne a vopred informovaný. Povinná uviedla, že ak došlo k nerealizovaniu styku z dôvodu na jej strane, poskytla otcovi náhradné termíny nad rámec rozhodnutia súdu, ktoré zároveň riadne preukázala súdu doloženými správami. Záverom matka uviedla, že rozhodnutie súdu rešpektovať bude a v záujme maloletých detí nebude bezdôvodne brániť otcovi v styku s nimi v dobrej viere, že otcovo správanie nenaruší zdravý fyzický, psychický a sociálny vývin detí.

28. Povinná sa podaním zo dňa 21.10.2018 domáhala zastavenia výkonu rozhodnutia z dôvodu, že si povinnosť vyplývajúcu z rozhodnutia súdu plní a styk sa realizuje v súlade s exekučným titulom a zároveň aj nad rámec tohto rozhodnutia. Vo svojom podaní povinná vytyka súdu prvej inštancie nesprávny postup v prípade súdneho výkonu rozhodnutia podľa Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, nenariadil pojednávanie a tým nepristúpil k zisťovaniu existencie ospravedlniteľných dôvodov nepodrobenia sa súdneho rozhodnutia povinnou a zároveň nepožiadala o súčinnosť orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Ďalej povinná uviedla, že k nariadeniu výkonu rozhodnutia došlo v rozpore so znením predmetnej vyhlášky, kedy sa súd nezaoberal, resp. odignoroval, správanie sa oprávneného, ktorý sa počas realizácie styku správa nevhodne voči maloletým deťom a vystavuje ich tak emocionálnemu preťaženiu. Pokiaľ sa styk nerealizuje z dôvodu choroby, toto riadne zdokladuje súdu lekáorskými potvrdeniami, ktoré zároveň zasiela aj otcovi prostredníctvom právnych zástupcov.

29. Súd prvej inštancie nariadil pojednávanie dňa 13.11.2018 (viď zápisnica z č. I. 598 - 603) a pojednávanie dňa 20.11.2018 (viď č. I. 604 - 609).

30. Odvolací súd zistil, že oprávnený vo svojom vyjadrení, doručenom súdu dňa 07.12.2018, k návrhu povinnej na zastavenie výkonu rozhodnutia uviedol, že povinná nepreukázala ospravedlniteľné dôvody pre nerealizovanie styku otca s maloletými deťmi podľa exekučného titulu a ani nepreukázala ňou popisované správanie otca, ktoré má spôsobovať emocionálnu záťaž maloletých detí. Návrh povinnej žiadal preto zamietnuť a to aj vzhľadom na neposkytnuté náhradné termíny za styky, ktoré sa mali realizovať. Toto správanie povinnej otec považuje za účelné, kedy sa má matka snažiť presvedčiť súd o údajnom negatívnom vplyve otca na maloleté deti. Tvrdenia matky pokladá otec za nepravdivé. Povinná mu prostredníctvom právnych zástupcov neskoro oznamuje nemožnosť realizácie styku s maloletými deťmi z dôvodu choroby, resp. nie je informovaný vôbec. Oprávnený mal za to, že sa styk nerealizuje v súlade s exekučným titulom, keď má za to, že táto situácia je opakujúcim sa stavom z roku 2017, kedy má matka priamu kontrolu nad stykom otca s maloletými deťmi a práve s poukazom na uvedené žiadal návrh matky ako neopodstatnený zamietnuť.

31. Odvolací súd tiež zistil, že okrem vyššie uvedených uznesení a exekučných titulov, súd prvej inštancie uznesením č. k. 20P/92/2018-224 zo dňa 25.09.2018, v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 20CoP/151/2018-273 zo dňa 09.11.2018, právoplatného dňa 20.11.2018 a vykonateľného dňa 03.10.2018, súd ex offo nariadil neodkladné opatrenie na čas do rozvodu vedeného pod sp. zn. 20P/422/2017, ktorým upravil styk otca s maloletými deťmi P. v priestoroch akreditovaného subjektu UNICEF - Linka detskej istoty, n.o. so sídlom Fialkové údolie 1956/5, 811 01 Bratislava, za prítomnosti povereného odborného pracovníka akreditovaného subjektu UNICEF - Linka detskej istoty, n.o., a to každý týždeň v mesiaci v piatok od 10.30 hod. do 12.30 hod. Súdom prvej inštancie bolo zo spisu sp. zn. 20P/422/2017 zistené, že sa styk otca s maloletými deťmi upravený v rámci tohto akreditovaného subjektu realizuje. Pokiaľ sa nerealizuje, toto je riadne zdôvodnené neprítomnosťou otca na území Slovenskej republiky, alebo z dôvodu choroby maloletých detí, ktoré matka riadne preukáže, resp. objektívny dôvod je na strane akreditovaného subjektu, o ktorom sú obaja rodičia riadne a včas upovedomení. Na záver súd prvej inštancie v napadnutom uznesení uviedol, že po oboznámení sa s poručenskými spisami maloletých detí vedených na súde prvej inštancie pod sp.zn. 20P/18/2017, 20P/404/2017, 20P/422/2017, 20P/31/2017, 20P/195/2018, 20P/198/2018, 20P/4/2019 a 2Em/12/2017, s ohľadom na doterajšie dokazovanie mal súd jednoznačne preukázané, že úkony a opatrenia súdu, s poukazom na relevantné zákonné ustanovenia, viedli povinnú k splneniu povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu a teda sa styk otca s maloletými deťmi realizuje, preto súd konanie zastavil. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 CMP, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

32. Oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania odvolanie v zmysle ust. § 357 písm. a) CSP z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP a žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil. Uznesenie súdu prvej inštancie považuje za nesprávne a v rozpore so záujmom maloletých detí, nakoľko súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rovnako predmetné uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nepreskúmateľné.

33. Zo znenia § 234 ods. 2 CSP vyplýva, že ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku, pričom z dikcie ustanovenia § 220 ods. 2 CSP vyplýva pre súd povinnosť jasného, výstižného a presvedčivého odôvodnenia svojho rozhodnutia. Požiadavku riadneho odôvodnenia rozhodnutia súd splní tým, že z jeho rozhodnutia je zrejmý podstatný a výstižne interpretovaný myšlienkový postup (t. j. podstatné úvahy), ktorý súd viedol k záveru vyslovenému v enunciate (výroku) rozhodnutia. Súd sa preto v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený, nielen s poukazom na všetky zistené skutočnosti, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Výrok rozhodnutia musí byť dostatočne odôvodnený a dôvody musia byť jasné a presvedčivé. Výrok, ktorý nemá svoj obsah v odôvodnení, nemožno za taký považovať. Tieto požiadavky napadnuté uznesenie nespĺňa.

34. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia v dôsledku nedostatku dôvodov alebo jeho nezrozumiteľnosti je vždy dôvodom na zrušenie takéhoto rozhodnutia, nakoľko súd týmto procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

35. Odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 24 ods. 4 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, v zmysle ktorého súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností, alebo pri schvaľovaní dohody rodičov, rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

36. Odvolací súd v tejto súvislosti pripomína, že záujem maloletého dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri hľadaní konkrétneho najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom a tento záujem vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia, ktorí majú v živote maloletého dieťaťa bez pochybností nezastupiteľné postavenie (porov. Nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci II.ÚS 554/04).

37. Záujmom dieťaťa nepochybne je, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že i ten druhý rodič je dobrým rodičom. Starostlivosť a výchova o maloleté dieťa predpokladá zabezpečenie nielen materiálnych, ale i nemateriálnych podmienok, ktoré umožňujú rozvíjanie osobnosti maloletého dieťaťa. V procese socializácie maloletého dieťaťa je v zásade nevyhnutná účasť oboch rodičov, preto pokiaľ nie sú zistené také skutočnosti, ktoré by viedli k pozastaveniu výkonu rodičovskej zodpovednosti, nie je dôvod na to, aby rodič, v ktorého priamej starostlivosti maloleté dieťa nie je, sa s maloletým dieťaťom nestretával, resp. vo veľmi obmedzenom rozsahu.

38. Rodičovi, ktorý s dieťaťom trvale nežije, musí byť umožnený pravidelný a čo najširší kontakt, pretože je to práve množstvo času, počas ktorého je možné realizovať aj neverbálne výchovné pôsobenie rodiča, tzv. výchovu prítomnosťou, či príkladom, ktorá je ako je vo všeobecnosti známe, tou najúčinnnejšou výchovnou metódou. Je nutné mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič - dieťa je v dôsledku odcudzenia v neskoršej dobe iba ťažko napravitelná (Nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I.ÚS 618/05).

39. Súd rozhodujúci o výkone rozhodnutia vo veci styku rodiča s maloletým dieťaťom je povinný zisťovať, z akého dôvodu sa tento styk nerealizuje a akú mieru viny na nerealizovaní tohto styku má tak rodič povinný, ako aj oprávnený (porov. uznesenie Okresného súdu Bratislava III vo veci 37Em/3/2012).

40. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie sa nijakým spôsobom nevysporiadal s podaniami otca, v ktorých otec popísal a rovnako tak aj preukazoval, že matka rozhodnutie o jeho styku s deťmi nedodržiava, toto porušuje. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je nedostatočne odôvodnené aj preto, že z neho nie je zrejmé, na základe akých skutočností a dôkazov súd prvej inštancie uzavrel, že rozhodnutie (exekučný titul) sa realizuje. Súd prvej inštancie iba obmedzene konštatoval, že styk otca s deťmi sa realizuje, čo vyplýva z e-mailovej komunikácie aj právnych zástupcov účastníkov konania, avšak bez

ďalšieho. Súd vôbec neuviedol, ktorú komunikáciu medzi oprávneným a povinnou mal na mysli, a ktorú v tejto súvislosti považoval za relevantnú. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení uviedol, že matka otcovi poskytuje informácie ohľadom nepriaznivého zdravotného stavu detí, z dôvodu ktorého sa styk nemôže realizovať. Súd prvej inštancie sa však vôbec nezaoberal tou skutočnosťou, že deti sú zásadne „akútne choré“, z ktorého dôvodu matka otcovi oznamuje nerealizáciu styku krátko pred samotným stykom, ktorý sa však napokon nerealizuje a otec tak častokrát cestuje zo zahraničia na Slovensko zbytočne, keďže s deťmi byť nemôže. Je potrebné, aby súd dal prešetriť pomery na strane otca, či už má vytvorené podmienky na Slovensku pre deti na styk s nimi, aby sa im mohol plnohodnotne venovať, aby deti boli šťastné, v bezpečí a aby prežívali normálny, bežný a hravý život, aký si zaslúžia. Nie je možné úplne vylúčiť otca z rozhodovania o všetkom, čo sa týka detí a popierať tak jeho rodičovské práva a povinnosti. Je nevyhnutné, aby súd prvej inštancie rešpektoval právo detí na zachovanie rovnocenného vzťahu k obom rodičom aj po rozvode a aby sa im vrátil pocit istoty, ktorý rozpadom rodiny stratili. Keďže rodičia vedia o diagnóze ADHD maloletého syna V., súd prvej inštancie musí iniciovať rodičov na pokračovanie v práci so psychotherapeutom a neurológom, aby pominuli emočné problémy a pocikávanie maloletého, ktoré sa vyskytli počas rozvodového procesu a kedy majú deti silné emocionálne a zhoršené prežívanie konfliktov a vzájomných sporov medzi rodičmi a vzájomne aby sa informovali o zdravotnom stave obidvoch maloletých synov a začali už konečne vzájomne komunikovať. Je potrebné, aby rodičia vzájomne nespochybňovali matku a otca ako človeka a nespochybňovali škodlivé vplyvy ich výchovy na deti. Každé zlé ohováranie jedného rodiča druhým rodičom veľmi citovo znášajú maloleté deti a má to zlý dopad na psychiku a zdravý vývin maloletých detí a deti môžu mať z toho traumy až do konca ich života. Rodičia musia rešpektovať základné pravidlá, ktorých cieľom je chrániť zdravie a bezpečnosť detí. Súd prvej inštancie musí nariadiť znalecké dokazovanie u obidvoch rodičov a ak to bude potrebné, veľmi citlivo pristupovať aj na vypočúvanie maloletých detí, ktoré by však malo byť len krajnou možnosťou, keďže vo väčšine prípadov negatívne vplyva na maloleté deti.

41. Odvolací súd sa však stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v záujme maloletých detí je nevyhnutné čo najskôr zlepšiť vzájomnú komunikáciu oprávneného a povinnej, ktorá v súčasnej dobe, ako nesporne vyplýva z obsahu spisu, prebieha vo vzťahu k realizácii výkonu rozhodnutia takmer výlučne prostredníctvom právnych zástupcov rodičov, čo je v každom prípade neželaný stav, ktorý v žiadnom prípade nemožno považovať za akceptovateľný štandard a ktorý úplne jednoznačne neprispieva k tomu, aby maloleté deti, napriek rozpadu vzťahu rodičov, mali možnosť rozvíjať a budovať rovnocenné vzťahy k obom rodičom bez pocitovania a vnímania napätia a konfliktov medzi rodičmi. Nakoľko s najväčšou pravdepodobnosťou oprávnený a povinná nie sú schopní sami prehodnotiť svoje vlastné konanie a správanie a tak prispieť k zlepšeniu celkovej situácie, javí sa ako potrebný zásah súdu vo forme nariadenia neodkladného opatrenia vo vzťahu k obom rodičom, za účelom dosiahnutia bezproblémového plnenia exekučného titulu, ktorému však musí zo strany súdu prvej inštancie predchádzať dôsledné zváženie najvhodnejšej formy a najvhodnejšieho subjektu, v súlade s príslušnou právnou úpravou a v súlade so špecifikami daného prípadu.

42. Rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom. Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností, alebo pri schvaľovaní dohody rodičov, rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy musí prihliadať na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd musí dbať, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Názor maloletého dieťaťa, ktoré je v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností účastníkom konania a je zastúpené kolíznym opatrovníkom ustanoveným súdom prvej inštancie, môže súd zisťovať aj prostredníctvom orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, alebo výsluchom maloletého dieťaťa aj bez prítomnosti rodičov, čo však súd prvej inštancie zatiaľ dostatočne nevyužil. Súd sa dostatočne nevysporiadal s podaním matky z 12.11.2018 (č. I. 591 - 592), s podaním otca z 10.12.2018 (doručené súdu prvej inštancie 12.12.2018), s podaním matky z 13.12.2018 (č. I. 657 - 661), s podaním matky z 24.01.2019 (č.I. 746 - 758), s podaním zo dňa 04.02.2019 (č.I. 792 - 793) a ďalšími podaniami.

43. Odvolací súd poukazuje na článok 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, v ktorom je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa, a preto je predovšetkým povinnosťou rodiča, ktorému bolo dieťa zverené do starostlivosti, zabezpečiť, aby bolo rešpektované a aj realizované právo druhého rodiča na styk s dieťaťom a ak to nie je možné, je takýto rodič výchovne nespôsobilý a takýto stav a správanie rodiča, ktorý neumožňuje druhému rodičovi (ktorému nebolo dieťa zverené) styk s dieťaťom, je možné napraviť zmenou výchovného prostredia dieťaťa tak, aby bolo zabezpečené právo dieťaťa na styk s druhým rodičom, resp. aby zabezpečené právo detí na rodičovskú starostlivosť, vyplývajúce z čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky.

44. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

45. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

46. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) a písm. c) CSP, v spojení s § 391 CSP, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

47. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude po doplnení dokazovania ohľadom zistenia súčasného stavu plnenia predmetného exekučného titulu, opätovne sa v závislosti od výsledkov doplnenia dokazovania zaoberať zisťovaním najvhodnejšej formy, sledujúcej záujem maloletých detí na riadnom plnení exekučného titulu, ktorého predmetom je realizácia styku oprávneného s maloletými deťmi v stanovenom rozsahu a to za účelom umožnenia rodičom s odbornou pomocou prehodnotiť svoje doterajšie správanie a konanie, odstrániť v súčasnosti panujúcu nedôveru medzi rodičmi a v nadväznosti na to zlepšiť ich vzájomnú komunikáciu tak, aby boli schopní minimálne vo veciach týkajúcich sa starostlivosti o maloleté deti komunikovať priamo, vecne a konštruktívne bez spoluúčasti právnych zástupcov a aby plnenie exekučného titulu mohlo v budúcnosti prebiehať riadne a včas, bez potreby nútených zásahov zo strany štátnych orgánov, čo bude jednoznačne v záujme maloletých detí, ktoré nebudú musieť byť konfrontované s dôsledkami narušených vzťahov svojich rodičov. Súd prvej inštancie je povinný v naznačenom smere v bodoch 25 až 47 postupovať dôsledne, v súlade s vyššie citovanou právnou úpravou a v novom rozhodnutí náležitým spôsobom vyhodnotiť tvrdenia oprávneného a povinnej, ako aj všetky ďalšie zistené skutočnosti, vyplývajúce z vykonaného dokazovania a zisťovaní vykonaných súdom za účelom objektívneho a dôsledného posúdenia všetkých skutočností a svoje rozhodnutie presvedčivým spôsobom odôvodniť.

48. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

49. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

50. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 CSP).

51. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2, veta druhá, CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).